

Ivana Mokrošová, Lucie Baštová

Němčina pro lékaře

Manuál pro praxi

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **restně stíháno**.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout s portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umístování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takovéto sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

Copyright © Grada Publishing, a.s.

PhDr. Ivana Mokrošová
MUDr. Lucie Baštová

NĚMČINA PRO LÉKAŘE **Manuál pro praxi**

© Grada Publishing, a.s., 2009

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, Praha 7
jako svou 3633. publikaci

Redakčně zpracovali a připomínkovali Doc. MUDr. Jan Klíma, Mgr. Ludvík Havel,
Mgr. Kateřina Pospíšilová, Mgr. Olga Kopalová, MUDr. Dalibor Balkán
Zpracování obrazové části Miloslava Krédlová
Návrh a realizace obálky Jana Řeháková
Sazba a zlom Josef Lutka
Počet stran 560
1. vydání, Praha 2009

Vytiskla Tiskárna PBTisk s r. o.,
Dělostřelecká 344, 261 01 Příbram

Názvy produktů, firem apod. použité v knize mohou být ochrannými známkami nebo registrovanými ochrannými známkami příslušných vlastníků, což není zvláštním způsobem vyznačeno.

Postupy a příklady v této knize, rovněž tak informace o lécích, jejich formách, dávkování a aplikaci jsou sestaveny s nejlepším vědomím autorů. Z jejich praktického uplatnění ale nevyplývají pro autory ani pro nakladatelství žádné právní důsledky.

Všechna práva vyhrazena. Tato kniha ani její část nesmějí být žádným způsobem reprodukovány, ukládány či rozšiřovány bez písemného souhlasu nakladatelství.

ISBN 978-80-247-2127-9 (tištěná verze)
ISBN 978-80-247-7026-0 (elektronická verze ve formátu PDF)
© Grada Publishing, a.s. 2011

Inhalt

Einleitung	8
1. Der menschliche Körper	10
2. Das Bewegungssystem	18
3. Der Herzkreislauf und das Herz	32
4. Das Blut	42
5. Das Verdauungssystem	46
6. Das Urogenitalsystem	56
7. Das Nervensystem	70
8. Das Atmungssystem	84
9. Die Sinnesorgane	92
10. Die Infektionskrankheiten	114
11. Die Kinderheilkunde	124
12. Die Geburtshilfe	134
13. Die Chirurgie	148
14. Erste Hilfe	162
15. Beim Arzt	176
16. Die Anamnese	192
17. Allgemeine Untersuchungsprinzipien	204
18. Die Therapie	238
19. Briefe, Dokumente, Lebenslauf	260
20. Die Gesundheitseinrichtungen	302
21. Die Kommunikation mit Patienten	332
22. Die Grammatik	410
23. Die Adjektive in der Medizin	476
24. Die Verben (Zeitwörter) in der Medizin	494
25. Die Abkürzungen	526
Quellenverzeichnis	552

Obsah

Úvod	8
1. Lidské tělo	11
2. Pohybový systém	19
3. Krevní oběh a srdce	33
4. Krev	43
5. Trávicí systém	47
6. Urogenitální systém	57
7. Nervový systém	71
8. Dýchací systém	85
9. Smyslové orgány	93
10. Infekční nemoci	115
11. Dětské lékařství	125
12. Porodnictví	135
13. Chirurgie	149
14. První pomoc	163
15. U lékaře	177
16. Anamnéza	193
17. Všeobecné vyšetřovací principy	205
18. Terapie	239
19. Dopisy, dokumenty, životopis	261
20. Zdravotnická zařízení	303
21. Komunikace s pacienty	333
22. Gramatika	411
23. Přídavná jména v medicíně	477
24. Slovesa v medicíně	495
25. Zkratky	527
Použitá literatura	553

Einleitung

Publikace se liší od klasických učebnic odborného jazyka a je určena především lékařům, kteří ošetřují německé klienty v německy mluvících oblastech nebo v České republice. Je vhodná i pro studenty a doktorandy lékařských fakult, kteří si plánují studijní pobyt v německy mluvících zemích. Je koncipována tak, aby se lékař domluvil s německy mluvícím pacientem a dokázal mu německy vysvětlit nezbytná vyšetření, plánovanou léčbu a průběh nemoci.

Publikace obsahuje:

- přehled jednotlivých systémů a onemocnění (vedle mezinárodního pojmenování je uveden i německý ekvivalent, popř. hovorový výraz);
- komunikaci s pacientem (rozsáhlý soubor anamnestických otázek, dotazy a žádosti pacientů);
- ukázky lékařské dokumentace, zdravotnických formulářů, poučení a informovaný souhlas pacienta a příklady písemného projevu (lékařská zpráva, chorobopis, životopis aj.);
- přehled symptomů, vyšetřovacích a terapeutických postupů s německými ekvivalenty, popř. vysvětlením;
- přehled adjektiv a sloves používaných v medicíně;
- přehled gramatiky (+ silná slovesa, příbuzenské vztahy, vlastnosti, symboly aj.);
- seznam zkratek;
- obrazovou část.

Z technických důvodů nebylo vždy možné dodržet důsledně zrcadlový překlad.

Při studiu odborného jazyka doporučujeme využívat výkladové i překladové slovníky (viz seznam literatury, nejnovější vydání). Pro anatomickou terminologii je velice vděčné použít Fenaisův obrazový slovník (české vydání Grada, německé vydání Thieme, viz seznam literatury), protože uspořádání překladu odpovídá německému originálu, a lze s nimi v tomto smyslu pracovat jako s překladovým slovníkem.

Odborný lékařský jazyk je diferencovaný a bohatý, jazyk pacientů nepředvídatelný. Přejeme hodně úspěchů při vlastní komunikaci a věříme, že vám tato publikace ukáže, jak postupovat v praxi.

Úvod

Za jazykovou, technickou a vstřícnou spolupráci děkuji paní Mgr. Janě Vlčkové.

Za odbornou spolupráci dále děkuji:

MUDr. Ivanu Baštovi
doc. MUDr. Martinu Bojarovi, CSc.
MUDr. Zuzaně Mormanové
MUDr. Danu Romportlovi

PhDr. Ivana Mokrošová

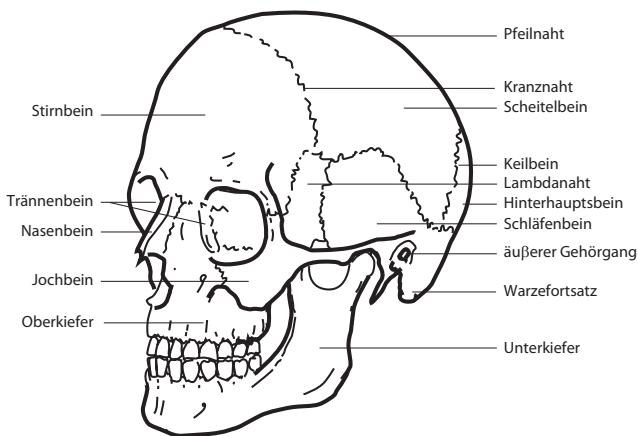
1 Der menschliche Körper

Der menschliche **Körper** besteht aus dem **Kopf**, dem **Hals**, dem **Rumpf (Oberkörper)** und den oberen und unteren Extremitäten (Gliedmaßen).

Der knöcherne Anteil des Kopfes ist der **Schädel**, der in Gehirn- und Gesichtsschädel eingeteilt wird. Der Gehirnschädel besteht aus Schädeldgewölbe und Schädelbasis, schützt das Gehirn und Sinnesorgane und wird aus den platten Knochen gebildet: 1 Stirnbein, 2 Scheitelbeine, 2 Schläfenbeine, 1 Hinterhauptbein. Der Gesichtsschädel setzt sich aus zahlreichen kleineren und größeren Knochen zusammen: Oberkiefer (Maxilla), Unterkiefer (Mandibula), Jochbein, Nasenbeine, Nasenmuscheln, Tränenbeine, Gaumenbein, Pflugscharbein, Siebbein und Keilbein.

Im **Gesicht** unterscheidet man die **Stirn**, die **Schläfen**, die **Augenbrauen**, die **Augen** mit **Wimpern** und **Lidern**, die **Nase**, den **Mund** mit **Ober- und Unterlippe**, das **Kinn**, die **Wangen** und die **Ohren**.

Die Rippen, die Brustwirbelsäule und das Brustbein bilden den **Brustkorb**. Im Brustkorb befinden sich u. a. auch die lebenswichtigen Organe – das Herz und die Lungen.

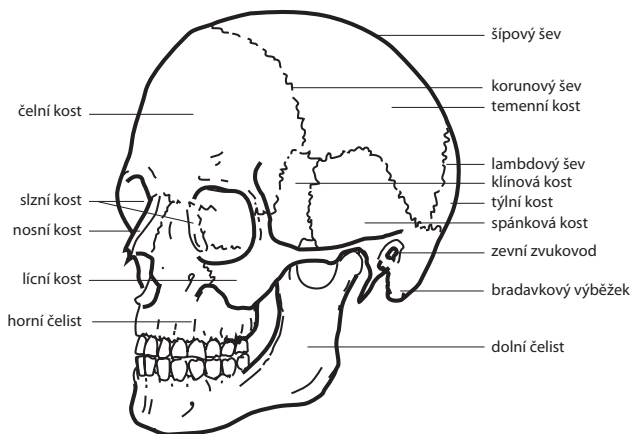
Der Schädel

Lidské **tělo** se skládá z **hlavy, krku, trupu** a horních a dolních končetin.

Kostěnou součástí hlavy je **lebka**, kterou dělíme na mozkovou a obličejovou část. Mozková část lebky se skládá z lebeční klenby a lebeční spodiny, chrání mozek a smyslové orgány a tvoří ji ploché kosti: čelní kost, 2 temenní kosti, 2 spánkové kosti a 1 týlní kost. Obličejová část lebky se skládá z četných menších a větších kostí: horní čelist, dolní čelist, jařmová kost, nosní kůstky, nosní skořepy, slzní kosti, patrová kost, radličná kost, čichová kost a kost klínová.

Na **obličeji** rozlišujeme **čelo, spánky, obočí, oči s očními řasami a očními víčky, nos, ústa, horní a dolní ret, bradu, tváře a uši**.

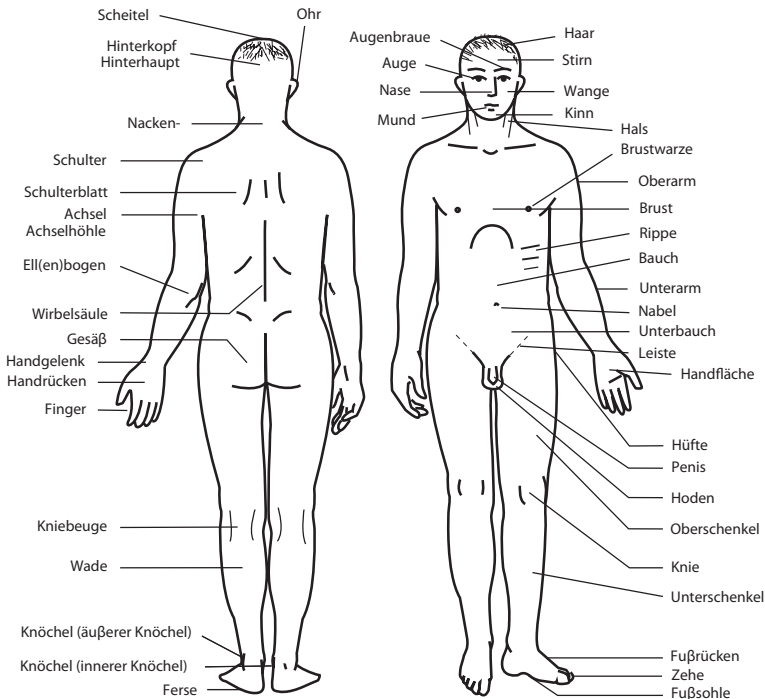
Žebra, hrudní páteř a hrudní kost tvoří **hrudník**. V hrudníku se nalézají m.j. také životně důležité orgány – srdce a plíce.

Lebka

Die **obere Extremität** (der **Arm**) besteht aus dem **Oberarm**, dem **Unterarm** und der **Hand**. Jede Hand hat fünf **Finger**, sie heißen: der **Daumen**, der **Zeigefinger**, der **Mittelfinger**, der **Ringfinger** und der **kleine Finger**.

An der **unteren Extremität** (dem **Bein**) unterscheidet man den **Oberschenkel**, den **Unterschenkel** und den **Fuß** mit der **Ferse** und den **Zehen**.

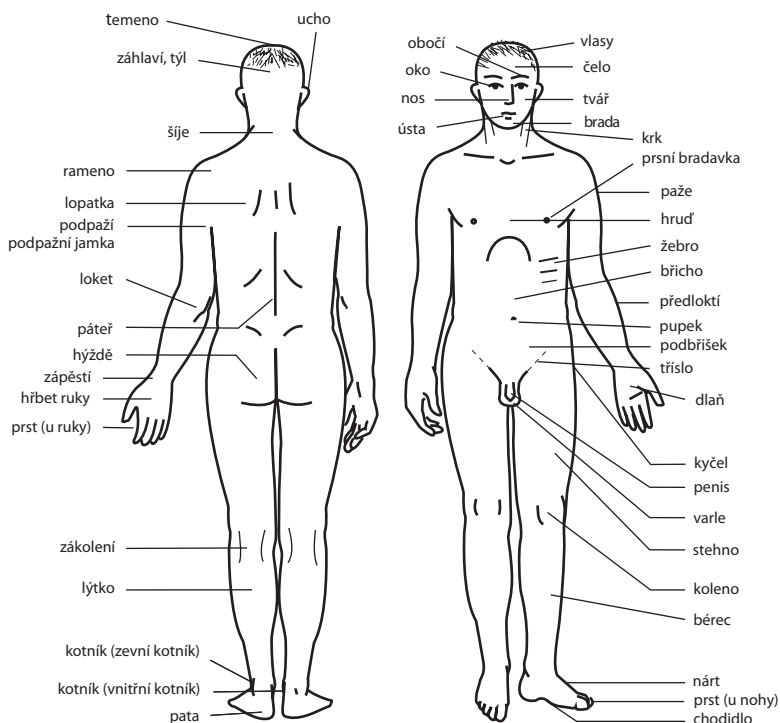

Der menschliche Körper

Zur genauen Richtungs- und Lagebezeichnungen hat man **Körper Ebenen** eingeführt. Sie sind immer vom Patienten aus gesehen, d.h. ohne Rücksicht auf die tatsächliche Position des Körpers im Raum, ob also der Patient steht, sitzt oder liegt. Sie sollen die Verwirrung verhindern, die sich bei veränderter Körperlage aus Angaben wie „vorne, hinten, oben und unten“ zwangsläufig ergeben würde. Die **Medianebene** teilt den Körper in eine rechte und eine linke Hälfte. Davon abge-

Horní končetina sestává z **paže, předloktí a ruky**. Každá ruka má pět **prstů**: **palec, ukazovák, prostředník, prsteník a malík**.

Na **dolní končetině** rozlišujeme **stehno, bérce a nohu s patou a prsty**.

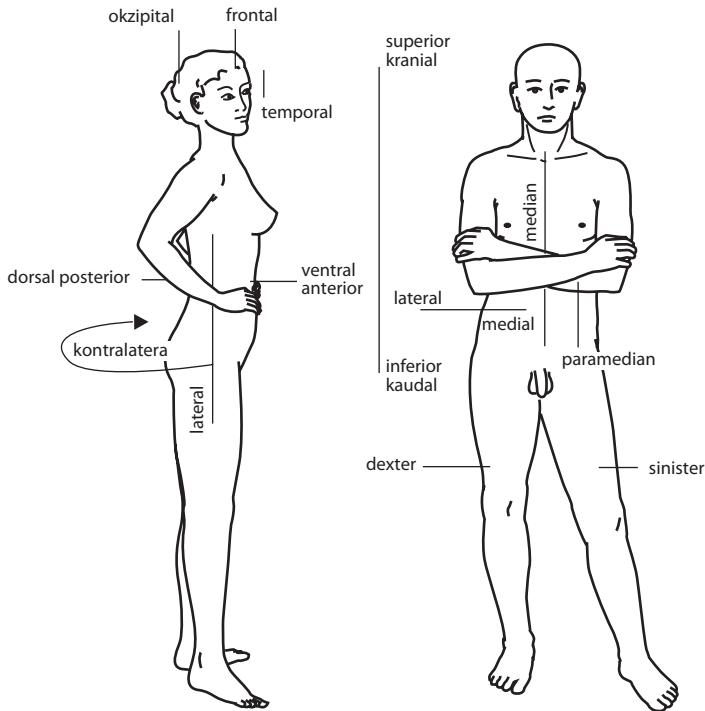

Lidské tělo

Pro přesné označení směru nebo polohy se zavedly **roviny těla**. Vždy jsou nahlíženy z pohledu pacienta, tzn. bez ohledu na skutečnou polohu těla v prostoru, ať už pacient sedí, stojí nebo leží. Mají zabránit zmatku, který by nutně vznikl při změně polohy těla podle údajů jako „vpředu, vzadu, nahoře a dole“. **Mediánní rovina** rozděluje tělo na pravou a levou polovinu. Z toho je odvozeno: **mediánní** (uprostřed, ve středu, střední), **mediální** (v blízkosti mediánní roviny), **mediálně**

leitet: **median** (in der Mitte, mittlerer), **medial** (in der Nähe der Medianebene), **medianwärts** (in Richtung Medianebene verlaufend). Die **Sagittalebene** teilt den Körper parallel zur Medianebene in zwei ungleiche Hälften von vorne nach hinten. Davon abgeleitet: **sagittal** (von vorne nach hinten verlaufend). Die **Frontalebene** teilt den Körper in Längsrichtung in eine vordere und eine hintere Hälfte. Davon abgeleitet: **frontal** (stirnwärts, stirnseitig). Die **Transversalebene** teilt den Körper an einer beliebigen Stelle quer. Davon abgeleitet: **transversal** (quer verlaufend). Median- und Sagittalebene, Frontal- und Transversalebene stehen jeweils senkrecht aufeinander.

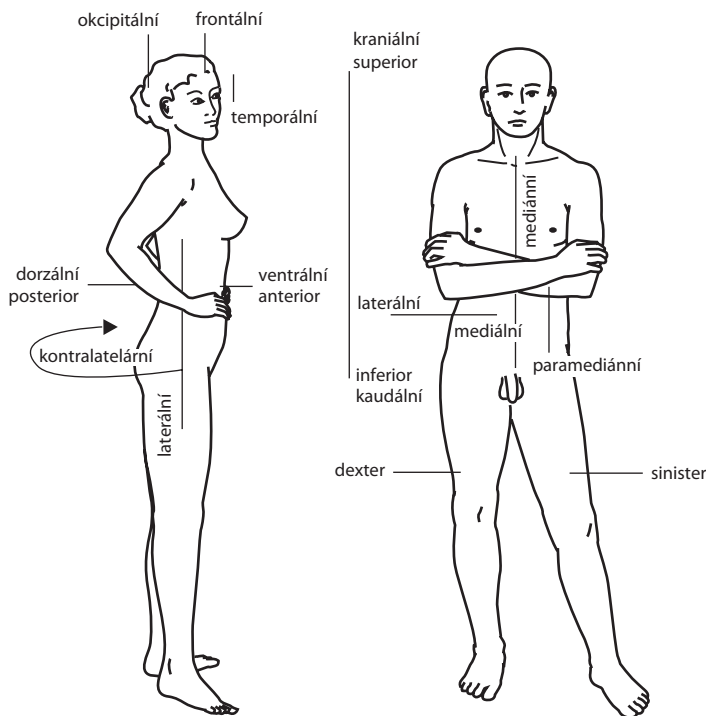
Die **Richtungen** sind: **kranial** (kopfwärts, in Richtung Schädel), **kaudal** (nach dem unteren Körperende oder nach dem unteren Ende eines Organs gelegen), **ventral** (bauchwärts, nach vorn gelegen), **dorsal** (zum Rücken, zur Rückseite hin), **volar/palmar** (zur Hohlhand gehörend), **plantar** (zur Fußsohle gehörend).

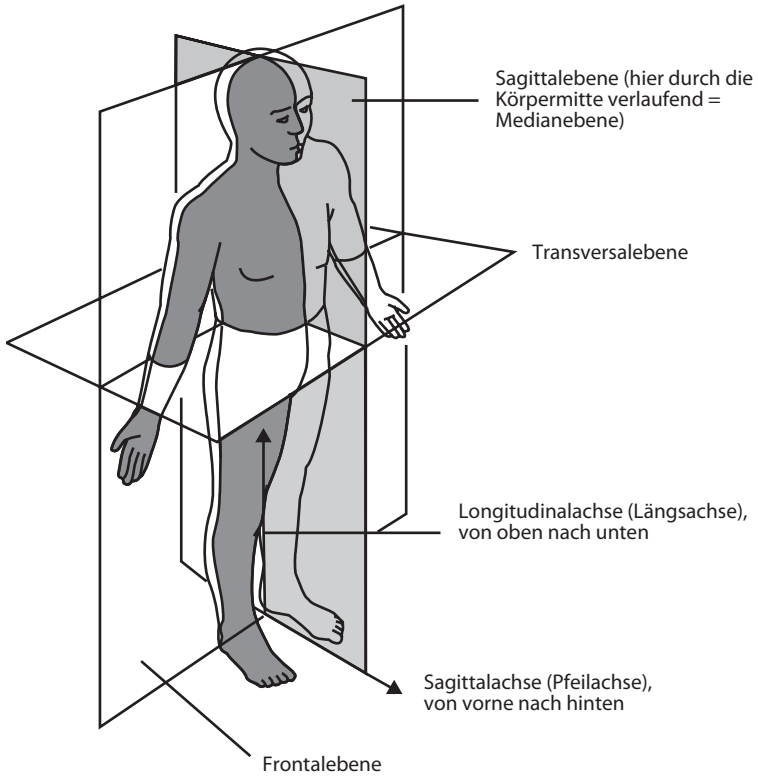
Die Körperrichtungen

(probíhající směrem k mediánní rovině). **Sagitální rovina** dělí tělo paralelně k mediánní rovině směrem zepředu dozadu. Na dvě nestejně velké poloviny. Od toho je odvozeno: **sagitální** (probíhají zepředu dozadu). **Frontální rovina** dělí tělo v podélném směru na přední a zadní polovinu. Z toho je odvozeno **frontální** (směrem k čelu, čelní). **Transverzální rovina** dělí tělo na libovolném místě příčně. Od toho je odvozeno: **transverzální** (příčně probíhající). Mediánní a sagitální rovina, frontální a transverzální rovina jsou na sebe kolmé.

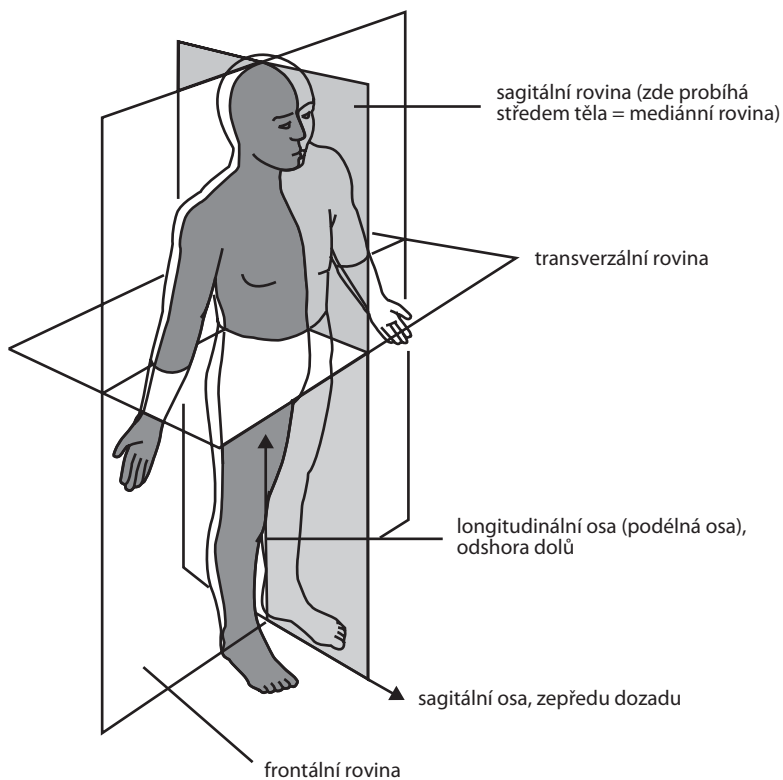
Směry jsou: **kraniální** (směrem k hlavě, směrem k lebce), **kaudální** (položený směrem k dolnímu konci těla nebo k dolnímu konci orgánu), **ventrální** (směrem k břichu, směrem dopředu), **dorzální** (směrem k zádům, k zadní straně), **volární/palmární** (patřící k dlani), **plantární** (patřící k chodidlu).

Roviny těla

Die Körperebenen

Roviny těla

Das Bewegungssystem

Das Bewegungssystem setzt sich aus dem **Knochengestütze (Skelett)** und seinen gelenkigen Verbindungen und den Muskeln zusammen. Das Skelett bildet den passiven Teil, die Muskeln den aktiven Teil des Bewegungssystems. Das Skelett dient dem Körper als Stütze und den inneren Organen als Schutz.

Passives Bewegungssystem

Die Knochen werden nach ihrer Form eingeteilt: **Röhren- oder lange Knochen** finden sich an den Gliedmaßen (Extremitäten). Man unterscheidet an ihnen den Schaft (**Diaphyse**) und die gelenktragenden Enden (**Epiphysen**). Im Schaft befindet sich die Markhöhle, in der sich beim Neugeborenen und Kleinkind rotes Knochenmark befindet. Beim Erwachsenen ist rotes Knochenmark lediglich in den Knochen des Brustkorbs vorhanden; in den Knochen der Gliedmaßen befindet sich das Fettgewebe (das gelbe Knochenmark). **Platte Knochen** sind die Knochen des Schädels, die Schulterblätter, die Beckenknochen und das Brustbein (Sternum). **Kurze Knochen** sind die Hand- und Fußwurzelknochen. Unregelmäßig geformte Knochen sind die Knochen des Gesichtsschädels.

Die einzelnen Knochen sind durch die Haften (z. B. Schädelnähte) oder **Gelenke** miteinander verbunden. Die Gelenkenden sind der Form nach abgestimmt und werden als **Gelenkkopf** und **Gelenkpfanne** bezeichnet. Die Einteilung der Gelenke erfolgt nach ihren Bewegungsmöglichkeiten. Es gibt einachsige Gelenke (Scharniergelenke), zweiachsige Gelenke (Sattel- und Eigelenk) und vielachsige Gelenke (Kugelgelenk).

Die bewegliche **Achse** des menschlichen Körpers bildet die **Wirbelsäule (WS)**. Von oben nach unten unterscheidet man 7 **Halswirbel** (sie bilden die **Halswirbelsäule – HWS**), 12 **Brustwirbel (Brustwirbelsäule – BWS)** und 5 **Lendenwirbel (Lendenwirbelsäule – LWS)**. Nach unten schließt sich daran das **Kreuzbein** (5 weitere, zu einem Knochen zusammengewachsene Wirbel) und das **Steißbein**. Von der Seite gesehen zeigt die Wirbelsäule eine leicht S-förmige Krümmung, wobei

Pohybový systém

2

Pohybový systém se skládá z **kostry** s jejími kloubními spojeními a svaly. Kostra tvoří pasivní část, svaly aktivní část pohybového systému. Kostra slouží tělu jako opora a chrání vnitřní orgány.

Pasivní pohybový systém

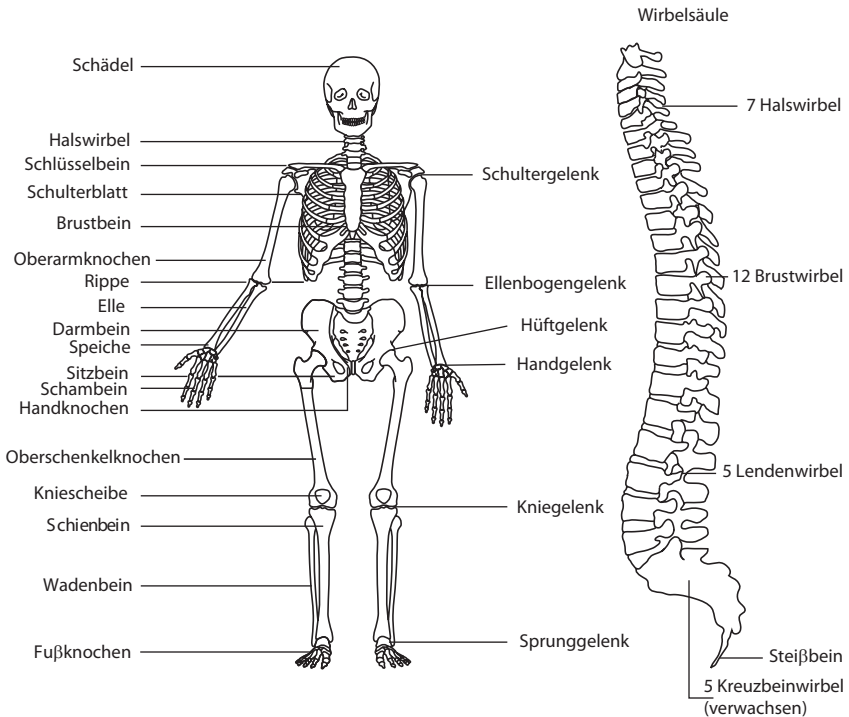
Kosti rozdělujeme podle jejich tvaru: **dlouhé kosti** se nacházejí na končetinách. Rozlišujeme u nich **diafýzu** a **epifýzu**. Uvnitř diafýzy se nachází dřevná dutina, v níž se u novorozence a batolete nalézá červená kostní dřev. U dospělého člověka je červená kostní dřev pouze v hrudní kosti a kosti kyčelní; v kostech končetin se nachází tuková tkáň (žlutá kostní dřev). **Ploché kosti** jsou kosti lebky, lopatky, pánevní kosti a hrudní kost (sternum). **Krátké kosti** jsou kosti zápěstní a zánartní. Kosti, které mají nepravidelný tvar, jsou kosti obličejové části lebky.

Jednotlivé kosti jsou navzájem spojeny různými typy kostních spojení (např. lebečními švy) nebo klouby. Konce kloubů jsou si tvarově přizpůsobeny a označují se jako **kloubní hlavice** a **kloubní jamka**. Klouby se rozdělují podle možností jejich pohybu. Existují klouby jednoosé (válcové/šarnýrové klouby), dvouosé (sedlový nebo elipsovité) a víceosé (kulový kloub).

Pohyblivou osu lidského těla tvoří **páteř**. Směrem shora dolů rozlišujeme 7 krčních obratlů (tvoří **krční páteř**), 12 hrudních obratlů (**hrudní páteř**) a 5 bederních obratlů (**bederní páteř**). Směrem dolů navazuje **křížová kost** (5 dalších, navzájem srostlých obratlů) a **kost kostrční** (kostrč). Při pohledu ze strany vykazuje páteř mírné esovitě zakřivení, přičemž část páteře s krčními obratli a bederními obratli probíhá konkávně dozadu (**lordóza**) a část s hrudními obratli a kost

der Halswirbelteil und Lendenwirbelteil nach hinten konkav (**Lordose**), der Brustwirbelteil und das Steißbein nach hinten konvex (**Kyphose**) verlaufen. Seitliche Krümmungen der Wirbelsäule um mehr als 10° sind krankhaft (**Skoliose**).

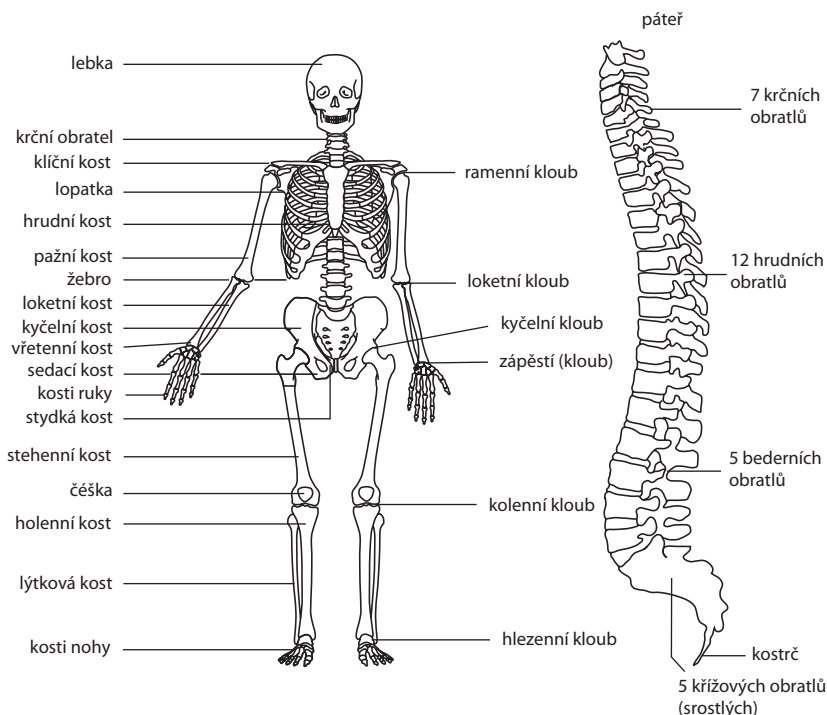
Mit Ausnahme des 1. und 2. Wirbels hat jeder **Wirbel** folgenden Bauplan: der **Wirbelkörper**, der **Wirbelbogen** und das **Wirbelloch**. Alle Wirbellöcher bilden zusammen den **Wirbelkanal** für das **Rückenmark**. Von dem Wirbelbogen gehen die **Querfortsätze** aus. Von der Mitte des Bogens ragt nach rückwärts der **Dornfortsatz**. Die Wirbel sind durch faserknorpelige **Zwischenwirbelscheiben** miteinander verbunden. Ferner steht jeder Wirbel mit nächstliegenden Wirbeln in Verbindung.

Das Knochengüst (Skelett), die Wirbelsäule

křížová dozadu konvexně (**kyfóza**). Zakřivení páteře do stran o více než 10° je patologické (**skolióza**).

S výjimkou 1. a 2. obratle má každý **obratel** tuto stavbu: **tělo obratle**, **oblouk obratle (obratlový oblouk)** a **obratlový otvor**. Všechny obratlové otvory tvoří společně **páteří kanál** pro **míchu**. Z těla obratlů vycházejí **příčné výběžky**. Ze středu obratlového oblouku vyčnívá směrem dozadu **trnový výběžek**. Dále je každý obratel spojen se sousedním obratlem. Obratle jsou navzájem spojeny chrupavčitými **meziobratlovými ploténkami**.

Kostra, páteř

Die Schulterknochen, das **Schulterblatt** und das **Schlüsselbein** bilden die gelenkige Verbindung zwischen dem Brustkorb und dem oberen Extremitätsskelett.

Die **obere Extremität** besteht aus dem **Oberarmknochen**, zwei **Unterarmknochen** (die **Elle** und die **Speiche**) und den Knochen der **Hand** (**Handwurzelknochen**, **Mittelhandknochen**, **Fingerglieder**). Die Gelenke der oberen Extremität heißen das **Schultergelenk**, das **Ellenbogengelenk** und das **Handgelenk**.

Die **Brustwirbel**, die **Rippen** und das **Brustbein** bilden den **Brustkorb**, der die Organe, die in der Brusthöhle und im oberen Teil der Bauchhöhle liegen, umschließt.

Das knöcherne **Becken** setzt sich aus drei Knochen zusammen, dem **Kreuzbein** und den beiden **Hüftbeinen**. Das Hüftbein hat drei Anteile: das **Darmbein**, das **Sitzbein** und das **Schambein**.

An der unteren Extremität unterscheidet man den **Oberschenkelknochen**, zwei **Unterschenkelknochen** (das **Schienbein** und das **Wadenbein**) und die Knochen des **Fußes** (**Fußwurzelknochen**, **Mittelfußknochen** und **Zehenknochen**).

Aktives Bewegungssystem

Die **quergestreifte Muskulatur (Skelettmuskulatur)** stellt den aktiven Teil des Bewegungssystems dar. Ihre Aufgabe besteht einerseits darin, den Körper in einer bestimmten Lage zu halten (**Tonus**), andererseits darin, Körperbewegungen durchzuführen.

Jedem Muskel und jeder Muskelgruppe wirkt ein anderer Muskel oder eine andere Muskelgruppe entgegen. Ziehen sich die einen zusammen, so werden dadurch die anderen gedehnt. Man spricht von **Synergisten** (gleichsinnig arbeitende Muskeln) und **Antagonisten** (gegensinnig arbeitende Muskeln). Je nach der Lage unterscheidet man große **Muskelgruppen** – Rückenmuskeln, Brustmuskeln (innere und äußere Zwischenrippenmuskeln), das Zwerchfell, Bauchmuskeln, muskulösen Beckenboden, Armmuskeln, Beinmuskeln, Hals- und Kopfmuskeln.

Muskeln und Muskelgruppen, die die Hauptbewegungen ermöglichen, werden nach ihrer Funktion benannt: **Beuger (Flexoren)** – **Strecker (Extensoren)**, **Anzieher (Adduktoren)** – **Abzieher (Abduktoren)**, **Außenrotatoren (Exrotatoren)** – **Innenrotatoren (Endorotatoren)**. Eine spezielle Gruppe bilden die **Schließmuskeln (Sphinkter)**.

Kosti ramene, **lopatka** a **klíční kost** tvoří kloubní spojení mezi hrudníkem a kostrou horní končetiny.

Horní končetina se skládá z **pažní kosti**, dvou **kostí předloktí (loketní kost a vřetenní kost)** a **kostí ruky (zápěstní kosti, zápřstní kosti, články prstů)**. Klouby horní končetiny se nazývají **ramenní kloub, loketní kloub** a **zápěstí**.

Hrudní obratle, žebra a **hrudní kost** tvoří **hrudník**, který obklopuje orgány uložené v **hrudní dutině** a částečně v **břišní dutině**.

Kostěná **pánev** se skládá ze tří kostí, z **křížové kosti** a dvou **kostí pánevních**. Pánevní kost má tři části: **kyčelní kost, sedací kost** a **stydskou kost**.

Na **dolní končetině** rozlišujeme **stehenní kost**, dvě **bércové kosti (holení kost a lýtková kost)** a **kosti nohy (zánártní kosti, nártní kosti a kosti prstů nohy)**.

Aktivní pohybový systém

Příčně pruhované svalstvo (kosterní svalstvo) představuje aktivní část pohybového systému. Jeho úkolem je na jedné straně udržovat tělo v určité poloze (**tonus**), na druhé straně provádět pohyby. Proti každému svaly a každé svalové skupině působí jiný sval nebo jiná svalová skupina. Pokud se jedna skupina svalů stáhne, jiná svalová skupina se tím natáhne. Mluvíme o **synergistech** (svaly pracující společně) a **antagonistech** (svaly pracující proti sobě).

Podle polohy se rozlišují velké **svalové skupiny** – **zádové svaly**, **hrudní svaly** (vnitřní a vnější mezižeberní svaly), **bránice**, **břišní svaly**, **svalové dno pánevní**, **svaly horní a dolní končetiny**, **svaly krku** a **svaly hlavy**.

Svaly a svalové skupiny, které umožňují hlavní pohyby, se nazývají podle své funkce: **ohybače (flexory)** – **natahovače (extenzory)**, **přitahovače (adduktory)** – **odtahovače (abduktory)**, **zevní rotátory (exrototátory)** – **vnitřní rotátory (endrotátory)**. Zvláštní svalovou skupinu tvoří **svěrače (sfinktery)**.